

Megszólítás

Egyszer az Épres = kertben, aztán Medgyessy Ferenchez, az öreg
 műtermében, a lovas = szobrot néve, az agyag = test véres rongy =
 leple, mint becsomagolt hajnal, az agyag = lövedő = ragogása, az
 István = király agyag = test, aztán esküvő d = tanúként egy kicsi eszpresszó-
 ban pohár konyakkal ülve és gép fejjel = ropogásban és akna = zúho-
 gásban, aztán brikapó költ = evésben, gondolom jól bírjuk, aztán
 elvesve ősen és mindenféle félben, mindenféle gomolyban, és mégis
 egy volt az élet, külön volt és együtt volt. És azt mondják a szobrok: az
 anyag keres téged, a tömb, tömeg, súly, arány, az ide = ter kristály,
 az esme = isten abban a tömbe gömb = katalháiban. És azt mondják a
 szobrok, bronz = menüek, harang = poklok: mi vagyunk az anyagban
 a csöndde = műfolt ihlet, a csöndde gyűrt neheze ország, a láng = balzsam
 bizonyosság. A szobrok bánat = karak, ar = búx meingés = karak és
 fém = jaj irratás = karak, és kezükben pántotbot és kalapjuk bronz =
 gomba. Azt mondad: nagy címűjük, hatalmas sós címűjük, subájuk,
 mint az ébölt, sós subájuk földig, mint esővizet felhő, bejötték a
 konyhába, bókál nélkül álltak, féltem tőlük, azt mondtad, kalapjuk
 alól nőtek. Mit akarsz Somogyi Árpád? Er is egy Magyarország. Er a kö-
 nép kö = bajusszal, a csönd puha oxya vör fény, az ott föld arany = kulcsal,
 a kútáras, a kútgém, a vörhordó aranyoké ökle, mint Arany Fény Környe,
 erek a gubás, kendő, tő millió extendő magányok, fura tárogatók, thonia
 Esigmond = virágok, mint virágok gyors szőrtől, is tükre = kecskék
 Földből, véres Péter = erőből, Szent Ádám = öbölből. Akikben a hű láng,
 mint csórtban a milárdoság, akikben a sírás, mint föld = púp vakond-
 túrás. Mit akarsz Somogyi Árpád? Megkérdeled a mártírt? Pász-
 titkolja, ne csának: csak tegyék a test = milárdoság. S a csillagok is arányt.
 Mit akarsz arany = fehérén ebben a fény = süllésben, a fény = alvadás köiben
 s vör hervad a tudásban. A purita a te telked, titok = karlaigondok.
 S a töprengés = test csillag, mint vörös = sejt ég = gomolyban. Hír ur anyag
 is abból van amit a titok orjod. A titok: madárdal lombban, amit a
 lomb = vastag elfed. Eltűnik. Így volt? Így is volt. Látod: egy Bolond Istóké
 szőlő most ember = fehérén, akiknek ura kiált Jupiter = nagy vescegyo:
 Krisztus = nagy vörök kövén börtönku = tal ujj = rögzés tenyerében.

Fuhász Ferenc.